

LIVHUSAREN

— tidning för
KUNGL. LIVREGELEMENTETS HUSARER
och
LIVHUSARERNAS KAMRATFÖRENING

1/88

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid.
Sekundchefen har ordet	1
Kamratföreningarna	2
Försvarsmaktsutredning 1988, Fu 88	3
Kungabesöket 1876 i Carlsborg	4—6
Bildkavalkad Jägarövning 2	7
Läger-(r)s-rapport från Sanna hed	8
Armécup	9
Rekryteringsområden, förläggnings- och mötesplatser	10—12
Rapport från YOK i Umeå	12
HMK besök vid regementet 4 dec 1987	13—14
Jägarövning 3	15
Bygdemajor eller stabsofficer	16
Expedition Kebnekaise	17—18
I huvudet på en skvadronchef	18—20
Idrottssidan	21—22
Krigsdagbok Jägarövning 42	23—24
Personalsidan	25

LIVHUSAREN

Tidning för livregementets husarer och kamratförening.

Ansvarig utgivare: Öv Göran Sjövall

Redaktionen: Kn Lars Pettersson, Peter Sandberg

Inger Ivhammar

Adress: "Livhusaren", K 3, Box 3, 546 01 Karlsborg

Tfn: 0505 - 109 00.

SEKUNDHEFEN HAR ORDET

Lundadagen 1987 blev den festdag vi alla hade hoppats. Allt fungerade bra vid Konungens besök, t o m vädret var gott — soligt och lagom kallt. En dag att med glädje och tillfredsställelse minnas. Den får en del utrymme i detta nummer av Livhusaren.

Den tidigare aviserade K 3-analysen fick sin inledning på bredden 1988-04-06. Engagemanget för detta högprioriterade arbete är glädjande stort, men så arbetar vi i egen sak. Det är vårt regemente, det är vår krigsförbandsproduktion och det är vårt samarbete och våra relationer det gäller. Vår ledstjärna eller strategi för vår totala verksamhet är att vi vill producera bra krigsförband. "Vill" därför att i detta ordval ligger en ambition att få allmänt bättre förutsättningar för att skapa bra förband. Vi är överens om att för att få bra krigsförband så skall vi vara ett bra utbildningsregemente. Det är vi och förblir vi genom skicklighet, god anda, handlingskraft och uthållighet. Med denna övergripande strategi som grund skall analysen ge svar på om vi gör rätt saker, på rätt sätt, med rätt resurser och på rätt nivå. Arbetet kommer att bedrivas under c:a 1,5 år.

K 3-analysen kan ses som ett mått på vår framtidstro. Arbetet på FU 88 (Försvarsmaktsutredning 1988) har gått vidare. Man har börjat precisera antalet fredsförband som kan komma att läggas ned och man har presenterat tankar på en drastisk nedskärning av utbildningstiden för vissa förbandstyper. Allt för att få pengarna att räcka till för någon slagkraft i krigsorganisationen. Jag kommenterar konsekvensbeskrivningen FU 88 på annan plats i tidningen. Här vill jag bara tillfoga att jag sedan förra Sekundchefen har ordet inte funnit något som egentligen skulle föranleda oro för regementets framtid.

Utbildningsåret är inte helt slut, Göta signalbataljon har c:a en månad kvar. Jag kan dock redan nu bedöma vårt utbildningsresultat. Det är gott! Så gott som man nog kan begära m h t disponibla resurser. Positiva och villiga soldater tillsammans med engagerat befäl stöttade av den civila personalen har gjort det möjligt nå det resultatet. Krigsförbanden kan jobbet, men det brister i rutiner, funktions- samt förbandsträning på bataljonsnivå. Vi skulle alltså vilja nå längre.

Till 4 december hoppas vi kunna vara klara med en populärversion av regementets historia. Den utarbetas av vår egen personal för våra anställda och värnpliktiga samt till alla dem som är intresserade av en kortfattad och lättläst presentation av regementets, dess delars och Fästningens m m bakgrund och historia.

Nästa nummer av Livhusaren blir ett jubileumsnummer. Det är 25 år sedan den första Livhusaren gavs ut.

REDAKTIONEN

Då har vi nöjet att åter låta presentera ytterligare en Livhusartidning. I år är det dessutom 25-årsjubileum för Livhusaren vilket gör att ambitionen är att bjuda på ett riktigt jubileumsnummer som utkommer veckan före högtidsdagen 4 december. Mycket varmt välkomna med artiklar, fotografier och uppslag.

Det är lätt att vi glömmer våra kamrater på skolor så därför är det speciellt roligt att i detta nummer presentera ytterligare två hälsningar från livhusarer i tjänst utanför regementet.

Mitt arbete i redaktionen har med anledning av kommande skola lidit mot sitt slut och jag önskar den nya redaktionen lycka till. Ett varmt tack till alla er som bidragit till att tidningen kommit till.

Peter Sandberg

Meddelande från sekreteraren i Karlsborgsavdelningen:

I samband med utskickandet av höstnumret av tidningen LIVHUSAREN bifogas inbetalningskort för avläggande av medlemsavgift inför kommande år. För att kvarstå som medlem och därigenom få tidningen måste avgiften 30:— per år alternativt en engångsavgift på 250:— vara erlagd senast den sista januari varje år. Annars stryks namnet ur medlemsförteckningen. Avgiften erläggs per postgiro 9 72 59-6. Skriv tydligt namn och adress!

VÅRTRÄFF 1988!

Vårträffen i år kommer att bli söndagen den 12 juni. Då samlas vi till Ridskolan i Strömsholm som firar 100 års jubileum. Vi kommer att anordna en bussresa för de medlemmar som inte vill eller kan åka egen bil. När vi kommer upp blir det fria aktiviteter fram till lunch då vi samlas för en bit mat i gröngräset. Hemfärden sker efter förevisningarnas slut. Vi hoppas att det kommer att bli en minnesvärd dag i Strömsholm och en chans att träffa gamla och unga Livhusarer.

Programmet i stort kommer att bli:

- Kapplöpningar,
- Militärmusik (Beridna musikkåren eller Arméns musikpluton),
- Defilerings med de 8 Kavalleriregementernas standar,
- Kavalleriet förr och nu:
 - Elev och utbildningskavalkad Ridskolan
 - Husartropp
 - Arméns örnar
 - Jägarförevisning (K3, K4)
 - Ev förevisning Signalförband
 - Ev Militärpolis K1

Speaker: Anders Gernandt

Konungen och Drottningen kommer att närvara.

En hälsning från Stockholmsföreningen

Vi samlades den 1 december 1987 till årsmöte på K1 regementsofficersmäss. Ett 30-tal kamrater hade hörsammat kallelsen därav många med damer vilket var premiär för föreningen. Årsmötesförhandlingarna avklarades snabbt samtidigt som damerna visades mässen. En god middag intogs sedan i bästa stämning. Bland gästerna märktes bl a vår tidigare ordf Johan Treschow. Under kvällen besåg vi den mycket trevliga och uppskattade filmen "Kungl. Livregementets Husare, Skövdetiden". Alla kände väl igen sig från den tid då det begav sig. Kvällen slöt i trevlig samvaro på mässen.

Vid Överstyrelessens årsmöte den 30 maj i Karlsborg representerades föreningen av H Rumstedt, C G Strandman samt undertecknad. Dagen började med kaffestund i mässen, varefter följde en trevlig utfärd på Göta Kanal samtidigt som en matbit aväts tillsammans med kamrater från Karlsborg, Skövde, Göteborg och Karlstad. Vid hemkomsten till Fästningen en snabbmåltid i matsalen varefter följde mötesförhandlingarna. På kvällen skulle enl programmet avätas en gemensam middag på mässen men denna var inställd på grund av bristande intresse. Hoppas på en ändring i år?

Det firas ett jubileum på Strömsholm den 12 juni 1988 till vilket vi inbjudits och vi har utskickat kallelse till detsamma. Hoppas vi träffas där?

S Bendz, sekr.

FÖRSVARSMAKTSUTREDNINGEN FU 88

Utredningen som bl a omfattar arméns långsiktiga utveckling, börjar gå in på sista varvet. ÖB slutremiss till försvarsgrens- och regionala staber m fl har gått ut med skrivelse 1988-04-15. ÖB uppdrag skall presenteras för regeringen före 1988-09-30. Parallellt med FU 88 utarbetas en Försvarsmaktsidé 2000, FMI 2000. Den omfattar försvarsmaktens utveckling inom ramen för ökade resurser och skall presenteras för regeringen 1988-10-15. Om denna är inget allmänt känt. Tyvärr, vill jag säga. Det hade varit bra för argumentationen att ha något att argumentera för. Nu får man nöja sig med att motarbeta införandet av den struktur FU 88 anser gällande ekonomiska ram gör möjlig.

Inför slutarbetet står CA och ÖB oense vad gäller arméns utveckling. Den förre vill satsa på kvalitet i främst brigaderna för att medge ett avgörande i striden vid gräns- och kust. Överbefälhavarens linje är kvantitet i syfte att, om striden vid gräns och kust misslyckas, striden skall kunna föras uthålligt över territoriet. Den operativa principen och uttalade försvarsviljan bedöms också vara mer krigsavhållande än arméchefens. Vad det till slut blir vet vi idag inte, bara att förbandsnedläggningar blir aktuella.

Det råder viss missuppfattning om vad FU 88 är. Formuleringar i massmedia är bidragande här till. CA remissvar och FU 88 är inte CA eller ÖB förslag till arméns krigsorganisation. De beskriver vad som är möjligt att åstadkomma inom den i försvarsbeslut 1987 givna ekonomiska ramen. Det är i detta stycke inte bara fråga om antalet krigs- och fredsförband. Text omfattande minskning av utbildningstiden för vissa förband kan bli följd. Samtidigt skall inte de positiva, tänkta åtgärderna förtigas. Översyn av befälsordningssystemet och befälets utbildning samt satsning på krigsförbanden, fördelnings- och brigadchefer och trupputbildningen m m är bra!

FU 88 kommer alltså att vara en konsekvensbeskrivning. Så mycket är dock klart, och om det är man i militärledningen överens, som att den armé som pengarna räcker till kräver ett politiskt ställningstagande och beslut. Om nuvarande uppgift för försvaret skall kvarstå måste mer pengar avdelas i försvarsbeslut 1992. Om inte så sker, måste uppgiften ändras, d v s dagens målsättning med försvaret måste sänkas.

Vi vet tidigast i höst vad ÖB kommer att presentera för regeringen. Vi kan då få en uppfattning om vad ett sämsta krigsorganisationsalternativ kan ge för fredsorganisatoriska följder. Man talar idag om att i perioden 1992—1997 kan elva fredsregementen komma att läggas ned. Efter förväntat riksdagsbeslut våren 1989 bör vi vara säkrare på vad FB 92 kan ge ekonomiskt och innebära för fredsorganisationen.

Oavsett vilka beslut regering och riksdag fattar finner jag fortsatt anledning se ljust på regementets framtid. Ledning och samband, underrättelsetjänst och jägarstrid på djupet är det fortsatt behov av. Kanske rättare sagt, ett ökat framtida behov av. Vi grundutbildar med stor kompetens samt i former och på nivåer som inte naturligt låter sig integreras i brigadrementsorganisationen. Vi har en lämplig utbildningsplattform i Karlsborgsområdet. Vi har kanske en, framförallt för ett kavalleriregemente, udda utbildningsorganisation. Den kommer dock sannolikt i framtiden att än mer visa sig lämplig för samarbete i krigsförbandsproduktionen och för stöd åt en utvecklingsbar underrättelseskola.

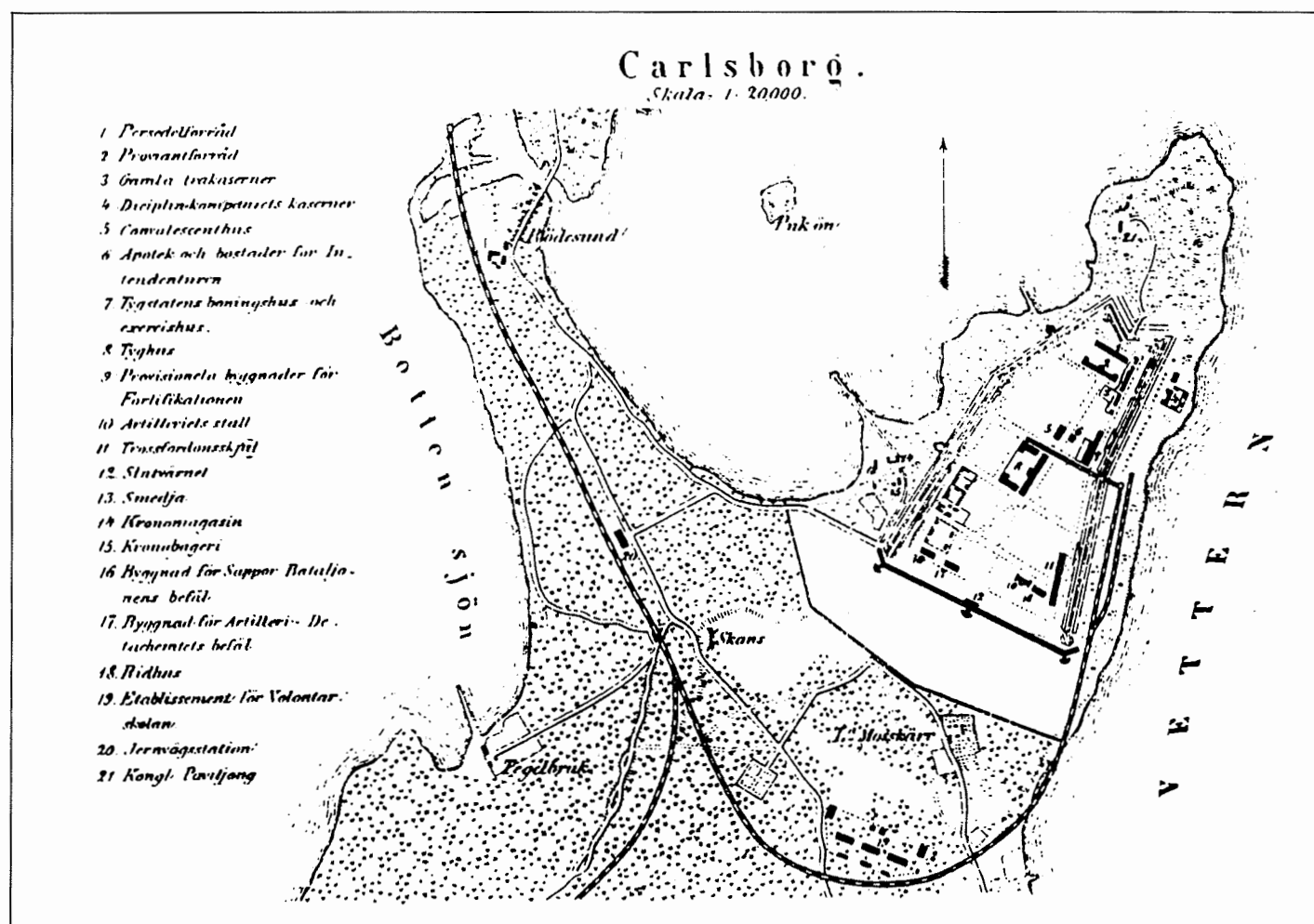
KUNGABESÖKET 1876 I CARLSBORG

av Tage Rosell

Kung Oscar II:s besök i Carlsborg den 26 juli får vi en påminnelse om genom Oscar II:s valv på Slutvärnets baksida och av en liten gatuskylt vid Västra Tornet. Genom att major Berg tagit aktsamt hand om ett unikt dokument har jag fått läsa om organisation, verksamhet och förhållanden 1876. Dokumentet är från 3. kompaniets Underbefälsskola och heter Orderjournal.

Journalen täcker tiden 15 maj—10 sept och ger en mycket god bild av "livet på och omkring kompaniet". Från journalen den 22 juli framgår bl a att Konungen kommer med extratåg den 26 kl 7.30 fm och avreser den 28 kl 1.50 em.

Kungabesökets program var invigning av järnvägslinjen Skövde-Carlsborg, en militärövning och en mottagning i Konungens Paviljong som huvudnummer.

CARLSBORG ÅRET 1876

Namnet Carlsborg uppfattades vara själva Fästningen. Konungen anlände med tåg till järnvägsstationen Rödesund, nuvarande Karlsborg. Omkring hamnläget, Kanalstation Rödesund, hade en liten bebyggelse vuxit upp men för övrigt var det rena tassemarkerna mellan Rödesundstorg och Kärnebacken, Tegelbruket. Kartan

över Carlsborg är från 1880 och avslöjar delvis varför Konungen lotsades bakom Slutvärnet. Vid denna tidpunkt var det lämpligt påvisa:

- a) behovet av ett hamnläge utanför Östra Vallen vid Vättern,
- b) behovet av ytterligare byggnation inom fästningen,
- c) behovet av en fortlinje ca 5 km utanför fästningen bl a på Vaberget.

ORDERJOURNAL FÖR 3. KOMP.

I journalen meddelas att 22 juli skedde provskjutning av 7 tums kanoner. Salut skulle skjutas från östra batteriplatsen och denna salut förövades.

FÖR DEN 26 JULI är tider, uppställningsplatser och ceremoniel i detalj reglerat. Honnörsvakt vid Rödesunds järnvägsstation var 2.komp vilket skulle vara uppställt kl 1/2 7 em, således nästan en timma före Konungens ankomst. Efter järnvägsinvigningen skulle honnörsvakten avmarschera till Fästningen för att vid Konungens ankomst vara formerad i Underbefälskolans led. Trupperna stod uppställda framför Slutvärdet.

ANM: Inga träd och buskar fanns då framför byggnaden. När Konungen kom från Rödesunds järnvägsstation till Götiska Valvet började salutbatteriet skjuta sa-

*Order den 26 Juli 1876.
Fästning: Lönneby Lövåsa. Dag
1. Vid 11:30 Majest Konungens ankomst till Fästningen
i dag omkring kl. 12:00 em. Skulle samtliga här
förlagda trupper vara uppställda framför Slu-
tvärdet, med front utåt förutnadt till Järns-
värdet med de stora Götiska som möjligen.
Som H. M. Konungens Konungar till samtliga
trupperna från Fästningen Jägare Konungens
konungens att i skottas från Fästningen till höger
och till vänster. Artilleriet att stå på Fästningen
Jägare den 26 juli fortifikationstrupperna i artilleri
und. Befälskolans samt Fästningen på höger
Jägare disciplinkomp. den 26 juli fortifikation*

lut varpå trupperna avlämnades i ordning: Artilleriet, Fortifikationstrupperna (ingenjörstrupperna), Underbefälskolan, Disciplinkompaniet.

*Order den 27 juli 1876
Fästning: Lönneby Lövåsa. Dag
1. Alla inom Fästningen varande Officiärer och
deres med familjer äro af H. M. Majest Konungen
höfdestligen inbjudna på Teje på denna dag kl. 4 em.
i den Kongl. Fästningen.
2. Som ordonansier hvilka anmälde sig reser
till Fästningen i dag kl. 4 em. äro beordnade till
10/12 H. M. Majest Konungen i Personal af 4 Komp*

CENTRALFÖRSVARSIDÉN ÄR DÖD —
LEVE JÄRNVÄGEN!

I inskriptionen över valvbågen i Oscar II:s valv saknas, enligt mitt förmenande, det väsentligaste. Med tillägg av de fem orden i rubriken här ovan hade inskriptionen gett en korrekt upplysning åt betraktaren. Ingen kan väl taga miste på den glädje som omger en invigning, lika väl som den besvikelse som sprider sig vid en nedläggning.

Motivet för centralförsvarsplanen från 1818 var att åstadkomma en tidsfaktor som säkerställde en ostörd mobilisering av armén. Mobiliseringen var beräknad kunna genomföras på tre veckor genom att ett antal fästningar, och tillika mobiliseringsdepåer anlades inuti landet. En eventuell angripare kom, efter en landstigning, att bli fördröjas av "den gamle indelte armén" och tillfogas förlust av anfallskraft, dels av att försörj-

Grundstenen till valvet lade Konungen den 28 juli före sin avresa från Karlsborg.

ningslinjernas längd ökades och dels av att i erövrat område måste försvarsstyrkor avdelas för bl a försörjningslinjernas skydd.

Vårt järnvägsnät byggdes ut under senare hälften av 1800-talet och fick snart omnämmande som "viktiga livsnerv för landets försvar" och för detta fanns belägg. Restiden Stockholm—Malmö var 1875 ett dygn. Sträckan Stockholm—Göteborg tog bara 14 timmar. Invigningssträckan Skövde—Carlsborg tog den 26 juli 1 1/2 timma att tillryggalägga. Ånghästen hade slagit ut fästningen. Grundmotivet för centralförsvarsplanen fanns inte längre. Fästningen i Carlsborg hade glidit över till "Av betydelse som depå och utrustningsplats". Det blev således inget "gravöl" över centralförsvarssystemet 1876, istället fick en invigning av en järnvägslinje dölja "gravölet". Därmed fick upphovsmannen till Karlsborgsvisan, Karl Wiberg, fog för raden "där lever uti frid och fröjd men aldrig uti sorg".

Som bestående minne från Kungabesöket 1876 har vi idag järnvägsstationen, Kungsgatan, Oscar II:s väg och Oscar II:s valv.

DEN 29 JULI genomfördes en Fältmanöver d v s de olika truppslagen var organiserade i en A- och B-styrka och genomförde en formell övning. På kvällen hade Konungen mottagning i Kungliga Paviljongen för på Fästningen tjänstgörande officerare.

DEN 28 juli vad fanns att påpeka längs Oscar II:s väg?

Givetvis togs tillfället i akt att påpeka för Konungen att Stenbryggan utanför Västra Vallen var alldeles för oskyddad vid ett eventuellt anfall mot Fästningen. Ett mera skyddat hamnläge borde anläggas utanför Östra Vallen vid Vättern.

Redan 1861 hade Fortifikationsbefälhavaren påpekat att murverk inte gav skydd mot de nya vapen, med andra ord Slutvärnets väggar gav inget skydd. Vaberget var en dominerande höjd varifrån fästningen kunde skjutas sönder och samman. Alltså, Vaberget måste befästas för att skydda fästningen.

Huvudvallen var nästan färdig med förrådsrum för krigsmateriel. Utrymmena skulle efter mobilisering vara förläggning för en del av garnisonen. För att skydda huvudvallen krävdes ett skydd vilket senare blev nuvarande yttervallen. Förrådsutrymmena i huvudvallen blev dyra att anlägga, hela 210:— per kvadratmeter. Befälsbostäder erfordrades eftersom allt mer trupp och befäl med familjer kom till Fästningen.

Ja, vi kan bara gissa vad Konungen fick för information under sin promenad. Vi vet att det som gjort Karlsborgs fästning är världshändelser under tiden 1719—1871.

DEN 29 JULI ANGES I PUNKT 2: Hans Majestät Konungen har i nåder behagat tilldela varje Underofficer 1 kr, varje Korpral 25 öre och varje Soldat 20 öre i gratifikation.

Order den 29 Juli 1876

Fältrop: Östern. Lösen: Hvila

- 1° Kongl. Maj: har i nåder befunnit att den genom Kungl. General Order den 30 decemb. 1859 N: 767, fastslagna meddelade Officiers Skala med Skäl belön och Lönn för förtjänst skall gälla för Officierna med underlikar vid samtliga Arméns Regementen i Kärn.
- 2° K. Maj: Konungen har i nåder behagat tilldela hvarje Under Officer med Under Befälsskalan 1 Krona samt hvarje Korpral 25 öre och hvarje Soldat 20 öre i gratifikation och för de Hvarje Kompani Cheferna såvitt möjligt till Majori Expeditionen inlemmas i gratifikation den

BILDKAVALKAD JÄGARÖVNING 2

Genomgång av grupps eldöverfall.

En kapten maskerar . . .

Varför gör han på detta viset . . .

Jgrk under gruppering.

En kontroll innan fienden kommer . . .

Furir Sörquist med plutonstab under anfall . . .

LÄGE-(R)S-RAPPORT SANNA HED

av Göte Björklund

För arbetsgruppen som svarar för iordningställande av ett Husarmuseum och rekonstruktion av lägerplatsen på Sanna Hed, var onsdagen den 16 mars 1988 en stor dag.

Då återfördes en av "officersstugorna" som från senare delen av 1800-talet till 1904 ersatte officerarnas tält på Sanna Hed.

Från det att regementet 1846 kom till Sanna Hed fram till slutet av 1870-talet bodde officerarna liksom manskapet i tält.

När vädret tillät samlades officerarna utanför överstens tält för att dricka punsch och ungås. Så småningom byggdes officersmässan och samvaron flyttades till mässan och punschbersåerna i dess trädgård.

Officerarna började vid denna tid för egna medel bygga sig små hus (mått 4x5,5 m). Dessa uppfördes på grunderna till tälten och benämndes "sommarhus". Husen underhölls av officerarna och användes fram till regementets avflyttning till Skövde 1904. Så småningom flyttades stugorna liksom övriga byggnader bort från heden för ändrade användningssätt. Sex av stugorna köptes av ägaren till Stene Brunn, en hälsobrunn 3 km väster om Kumla, som var på modet i början av 1900-talet och in på 1930-talet.

Här användes stugorna som bostäder åt brunnsgästerna. När brunnssverksamheten upphörde inköptes stugorna av privatpersoner och har sedan använts som fritidsstugor.

När vi började planera för ett ev Husarmuseum på Sanna Hed visade vi upp stugorna för Stig Aaby-Eriksson som genast tände på tanken att ev återföra en eller flera av stugorna till Sanna Hed.

En av stugorna var i originalskick, de övriga var ändrade interiört, några även exteriört varför vi koncentrera-

de oss på den i originalskick. Det var dock ingen lätt "affär", ingen av innehavarna ville göra sig av med sin "stuga".

En som har lagt ned mycket möda och arbete på förvärvet av "originalet" är kommunalrådet Börje Pettersson i Kumla. Det är helt och hållet hans förtjänst att officersstugan återförts till Sanna Hed. För att lyckas med detta har Kumla kommun uppfört en helt likartad ny stuga åt fastighetsägaren. Den nya stugan är uppförd på grunden efter den återflyttade stugan.

Dessutom har Pettersson lyckats skaffa sponsorer vars hjälp med lyftkranar, specialtraders m m flytten gick att genomföra.

Den återbördade officersstugan har dock inte placerats på sin ursprungliga plats i husarlägret utan har av visnings- och säkerhetsskäl placerats på av Stig Aaby-Eriksson strategiskt orienterad plats i parken till I 3:s gamla officersmäss i Sannahed. Under arbetet med att förvärva en av stugorna har vi identifierat och platsbestämt ett tiotal av de gamla officersstugorna.

Det skulle naturligtvis vara en dröm att återföra dessa plus övriga återfunna byggnader, förrådsbyggnaden, sjukstallet och manskapets mathall. Men det får nog bara bli en dröm, kostnaderna för en sådan "operation" är så stora att den inte är genomförbar.

Det finns ändå mycket spännande att göra på lägerplatsen, med museet m m. Bl a försöka identifiera den nu utflyttade stugan. Vem har ursprungligen byggt och ägt stugan? Kanske har den ursprungliga ägaren sålt den vidare till yngre officerskamrater? Något att försöka utforska!

Men tänk ändå, Livhusarernas gamla läger rekonstruerat med officersstugor, förråd, sjukstall m m — ett "Wasa" på landbacken.

Redan nu kan vi, tack vare Börje Pettersson, för alla i kamratföreningen visa upp en av stugorna i originalskick, och till hösten en intressant filial till Husarmuseet i Karlsborg.

VÄLKOMNA TILL SANNA HED

Vill ni ha visning eller andra upplysningar kontakta Börje Pettersson eller Mats Runering, Kumla kommun, telefon 019—78 800.

Operation SANNA HED går vidare.

ARMECUP

Fredagen den 27 nov samlades vi, K 3:s fotbollslag under ledning av lt Forsgren kl 1900 på Landvetters flygplats.

Försvaret hade leasat ett plan åt K 3, P 4, T 2, I 15 och I 17 direkt till Luleå.

Vi bjöds på potatissallad och köttbullar m m och så fick vi en vacker syn för ögonen då vår norska flygvärldinna Inger traskade runt i planet.

Framåt 22-tiden nådde vi Luleå och 20 cm snö och dj . . . kallt. Men eftersom K 3 tänkt på enlighet och kyla hade vi åtminstone fått ut varma goa kläder. Det hjälpte föga då alla var utrustade med lågskor.

Tyvärr för en del, så misshandlade terminalpersonalen en del väskor vilket innebar problem för många resenärer.

Väl framme vid vår förläggning "Lv 7" gjorde vi oss hemmastadda. Vid halv tolv tiden åkte vi ner till Arcushallen ca 1,5 mil från "Lv 7". För att kolla in "mattan". Vi kom hem halv 3 för lite sömn. Kl 05.20 skulle vi spela vår första match mot A 9. Till vår stora överraskning störtade K 3:s svar på Gunde Svan, lt Forsgren in kl 04.00 och väckte oss.

Äntligen dax för avspark, alla pigga och fräscha. Efter 6 minuter tog vi ledningen med 1—0 efter ett genombrott av Janne Syrjala. Därefter var matchen jämn till en minut återstod då vi kontrade in 2—0 genom Ronnie Karlén som lobbade in bollen över en utrusande målvakt. Strax efter det blåste domaren av matchen och vi kunde konstatera avancemang till A-gruppsspel.

Bäst i laget var vår sista utpost Peter Eriksson tillsammans med mittfältets Håkan Börjesson.

Därefter bar det "hem" för duschning och vila. Vi var nu spelfria tills kl 21.20 på kvällen och under den tiden fick Luleå se 13 blåjackor, med underbara rödfärgade mössor, så nog satte vi färg på Luleå alltid.

Dessvärre inskaffade P 4 mössor i grön färg så nu gällde det att "bräcka" dem.

Under lördagen fick alltså lt Forsgren chans att pröva sina färdigheter i dom välskötta spåren.

Café Spegeln fick också sina nya "stammisar", det var vi, men det kan dom tacka Lill o Sussie för, med deras utseende och låt "Oh mama" som var på allas läppar.

Kl 20.00 var det samling på "Lv 7" för färd ut till "Arcus" och en ny match mot I 17. Matchen blev jämn tack vare väl disponerat försvarsspel och vår målvakt Peter Eriksson, å andra sidan saknade vi inte heller chanser.

Matchen slutade 0—0 och då vidtog man straffar. Vi började och Lars Engström satte sin straff vilket betydde 1—0 för oss. Därefter kvitterade I 17 till 1—1. Tyvärr missade Ronnie Karlén nästa straff för oss och I 17 gjorde 1—2. Håkan Börjesson gjorde sedan 2—2 men vad hjälpte det när I 17 hade en straff kvar och satte den. 2—3 var ett faktum och vi hade fått respass ur Armécupen.

Nu gällde bara en sak: Gazette.

Efter ett snabbt ombyte och lite dryck i kroppen (svettas ut mycket inomhus) bar det av i taxi till discotek Gazette som hade anordnat dans för 400 vpl. Som tur var gick tjejer in gratis, annars hade det blivit tråkigt. Klädseln var som vanligt enhetlig, jacka och mössa, även om det snabbt åkte av i värmen. Utbytet på kvinnor var ganska stort och för övrigt för de trogna gardet fanns ju baren. Senare på kvällen splittrades gänget åt olika håll beroende på om man fått napp eller inte.

Söndag morgon, samling kl 10.45 för avresa till finalen i "Arcus" mellan I 11 och I 17. Där kunde vi varit istället, men det var ingen sur för, så roligt som vi hade haft istället.

Alla var närvarande i gänget utom en eftersläpare som missat tiden, vi andra kom ju till "Lv 7" i tid. Eriksson — så klart. Tur vi höll ett öga på honom så han kom med planet hem. I 11 vann finalen med 1—0, skam vore väl annars 13 st killar från Fotbollsplutonen, med landslagsmeriter, grattis killar, både på I 11 och I 17.

Söndag eftermiddag, ner på stan och "showa" lite. P 4 ska ju "bräckas". Och mycket riktigt, på Domus satt dom, och när en av oss tappa en dricka jublade dom. Tusan tänkte vi. Men när vi skulle lämna restaurangen knäcktes dom. Därefter var vi på Spegeln. K 3 var också representerat av oss vid hela omröstningen i Luleå.

Sedan packade vi, tog farväl och åkte ut till Kallax (flygplatsen) för hemfärd. Kl 21.00 var vi åter på Landvetter och nu var alla trötta efter resan. Somliga av oss var lediga medan de flesta åkte till Karlsborg med vplbussen från Skövde.

Till sist vill vi säga att detta blir ett roligt minne för livet och dessutom vill vi tacka K 3 och ett speciellt tack till lt Mikael Forsgren som ställde upp för oss som "coach".

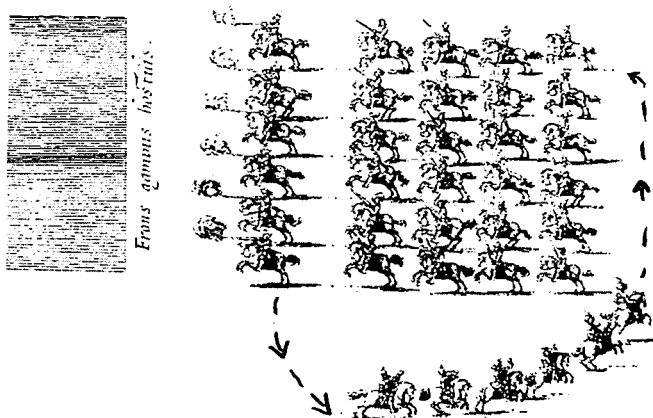
Och dessutom vill vi tacka Luleå FF/Fk, Armén och Lv 7 för en bra turnering, perfekt.

TACK

"Vi som var med".

I slutet av 1500-talet och början av 1600-talet övergick man dessutom till ett skjutande kavalleri.

Man ryckte fram led för led till omkring 20 stegs avstånd från fienden, öppnade eld med sina hakebössor, vände och ställde sig längst bak där man åter laddade bössorna. Detta stridssätt var närmast förödande för vårt kavalleri.

Karakollen, anfallet till häst med eldvapen.

1600-talet

Gustav II Adolf övertog ryttare som i regel bodde på egna hemman och nu hade lön i form av skatteavdrag. De skulle göra personlig tjänst. Endast vid vissa tillfällen var det tillåtet att sända annan likställd person i eget ställe.

År 1612 bestod Upplandsfanan av folk från Uppland — Värmland, ca 200 ryttare. Södermanlandsfanan bestod av folk från Södermanland — Närke och Värmland, samt Vadsbo och Valla härad i Västergötland ca 200 st.

År 1616 stadgades, att antagning och avskedande skulle uteslutande ske vid mönstingarna. Fastställd ålder för hur länge man kunde vara i tjänst fanns inte utan man var kvar så länge man ansågs kunna upprätthålla tjänsten, varefter man avdankades i samband med mönstering.

1621 beslöt kungen att dela varje fana i två kompanier om 125 ryttare. En korptal blev chef för 50 ryttare. 1626 infördes titlarna major, överstelöjtnant och överste. Man införde indelning i regementen och skvadroner. En skvadron bestod av fyra kompanier. Gustav II Adolf insåg, som nämnts att kavalleritaktiken måste anpassas till tiden. Följden blev att man tog efter polackerna, drog blankt och anföll i lätta rörliga förband. Detta stridssätt krävde mer övning.

År 1636 utgav krigskollegium ny förordning angående exercis, där man bl a tillhöll officerarna "att hvar och en flitigt exercera och övar sina underhållande, först att hvar och en isynnerhet rätt lärer soldaten att föra sin pik och musköt, ryttarna att regera sin degen" (värja).

Soldaterna skulle vidare veta att "kompani- och regementsvis lägga sig i fält och kvarter samt hur de utur marschen med ordning skola träda i slagordning."

Varje regemente skulle förvara gevär, krut och lod i närmaste fästning. Varje kompani skulle vidare utöver detta ha nödigt gevär och krut för ett korpralskap vid närmaste kyrka, för att varje kyrkodag kunna exercera" (kyrkparad). Exercisen skulle ske korprals- eller halvkompanivis "utom om man bodde nära tillhoppa, då understundom hela kompanier kunde öva tillsammans". Inget regemente fick mönstras mer än en gång per år i maj.

Först år 1660 bestämdes, att "med ryttarna kunna deras officerare trenne gånger om året högst hålla möten och besiktningar på de bekvämaste orter och tider. Krut, lod och lunta skulle därvid bestås för folkets övande".

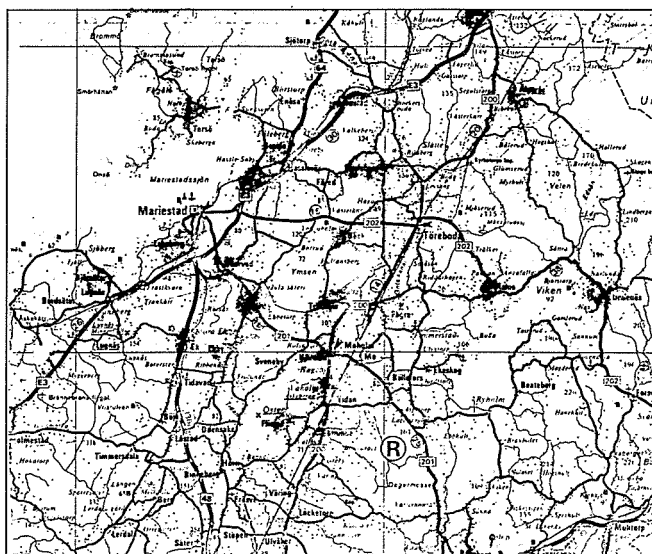
1667 upphöjdes Upplands ryttare till Lifregemente, främst på förtjänster i kriget, men även närheten till Stockholm torde ha inverkat.

Lifregementets kompanier och hemman var ännu vid denna tid kringspredda över stor yta. Ett kompani var t ex splittrat från Letebro (på gränsen mellan Närke och Värmland) till Eda skans ett avstånd av 22 mil! Kompanierna var dessutom blandade.

Karl XI drog nu ihop kompanierna och grupperade dem i inom vissa häradar och socknar med 1664 års jordebok som grund.

VADSBO KOMPANI kom t ex att ligga inom Leksbergs. Fägres, Ransbergs, Ullervads, Götlunda, Elgarås, Hofvas, Fredsbergs, Bäckes, Halna, Trästena, Lyresbads, Hassles, Bergas, Torsös, Björsäters, Eks, Ekby, Utbys, Hjälsbys, Vads, Flistads och Undenäs socknar i Vadsbo härad.

Detta kompani kunde dras samman på två dygn. 1680 ►

RAPPORT FRÅN YOK

av KD Magnus Eriksson och KD Daniel Sandberg

Med oss i bagaget till Umeå hade vi en god orientering avseende skolan och staden, vilken vi erhöll på Vanäs mäss av förra årets Husar-kadetter.

bestämde att kompmöte skulle hållas en gång i månaden. En gång per år skulle hela regementet samman dragas i augusti "på en slät och tjänlig plats vid någon skog eller kronans jägarbacke". Här skulle regementet övas under 14 dagar och Kungl. Maj:t "ville låta bestå årligen pulfver till åtta skott skarpt och sexton blinda skott".

Komp mötesplatserna för Lifregementet var 1695 följande: Husby Erlinghundra, Litstena, Estuna, Ehrentuna, Badelunda, Frösthult, Köping, Fellingsbro, Mossås, Lännäs, Tystberga och Fägre.

Livregementet rekryterades nu över i stort sett hela Mälardalen över Närke och norra Västergötland in i Värmland.

Första regementsmötet ägde rum 1682 i Kungsör. Därefter hölls regementsmöten omväxlande i Köping, Ladugårdsgärde, Polackebacken och Kungsör.

Vid regementsmötena övades det rejält. 1684 i Kungsör dödades eller sårades 5 a' 6 ryttare. 1688 övade man åter i Kungsör, denna gång sårades 60 man mer eller mindre allvarligt och 4 hästar dog. Pappersgranater som användes vid detta tillfälle ställde till stor oreda bland hästarna.

Marscherna till och från t ex Ladugårdsgärde i Stockholm tog för kompanierna lång tid. För t ex Vadsbo kompani tog det 18 dagar.

(fortsättning i nästa nummer)

Det hindrade dock inte att vi kände oss lite vilsna då vi anlände till de norra breddgraderna och Yrkesofficerskursen.

Speciellt då bostadsproblemet inte var löst . . . Men utbildningen vi fått på K3 hade ju lärt oss att "bita ihop" och "gilla läget"!

En Livhusar ser ju som bekant inte problemen utan bara möjligheterna.

Redan andra veckan möttes vi av det som skulle komma att sätta sin prägel på resten av YOK-utbildningen; UGL-veckan — en veritabel chock.

Fastän vi hade hört en del om denna vecka så var denna utbildningsform för oss helt främmande: att sitta i en halvcirkel och tala ut om oss själva samt att föra diskussioner på det psykologiska planet.

Efter att ha talat ut om verkliga och inbillade problem avslutades detta med ett soldatprov, landstigning på Holmögadd och därpå följande stridsskjutningar.

Hösten och vintern präglades mest av trupputbildning och truppföring på såväl I20 här i Umeå som på andra norrlandsförband.

Undertecknade hade då förmånen att bedriva eldexercis på K4 i Arvidsjaur.

Alldeles nyss avslutades en på skolan delad utbildning där Kav/Jägare läste den för sig så speciella taktiken medan infanteri-eleverna ägnade sig åt norrlandsskytte-taktik. Ingick i TA-paketet gjorde också grk-tjänst där Kn Thorpslärlunge Kd Sandberg gjorde allt som stod i hans makt för att lära I22-eleverna uppsättning, sidvinkel, E-skivan m m, vilket till slut utmynnade i ett gott resultat. Mj Fischaber samt våra kadett-kollegor från K1 gjorde det möjligt för oss att bli sk "horseborne", dvs vi avlade ett ridprov i Umeå stallar.

Detta utbildningsskede avslutades med ett fältdygn där vi opererade i jägartroppar istället för att som största delen av utbildningstiden sitta i skolbänken.

Nu går OK 1 (Officerskurs 1) mot sitt slut.

Av kommande verksamhet väger fjällmarschen och studiebesöket i Stockholm tyngst (och examensskrivningarna förstås). I Stockholm skall vi förutom nöjeslokaler även besöka FarbS, Berga ÖS, Muskö och Ing1/FNS.

Tiden här uppe avslutas sedan med en bal i sus och dus. Därefter far vi (13 st officersaspiranter) hem till Karlsborg för att påbörja OK2 under Övlt Käcks ledning vilket vi ser fram emot med tillförsikt.

HM Konungens besök vid regementet 4 dec 1987

av Bernhard Englund

Genom HM Konungens besök vid regementet fick firandet av Lundadagen en särskilt högtidlig prägel detta år.

Efter sedvanlig avlämning till regementschefen vid eldarna på Heden marscherade regementet genom Karlsborg. Denna gång med regementets standar till häst. Standaret fördes av mj Sandahl.

Endast ett mycket tunt lager snö täckte marken och temperaturen höll sig någon grad under noll.

Vid högtidstalet i Garnisonskyrkan berörde regementschefen bl a våra föregångares insatser vid det blodiga slaget utanför Lund samt uppmanade den församlade åldersklassen och befäl att vara beredda att följa Bielke och Livregementets exempel på mod, uthållighet och framåtanda.

Regementet ställde kl 0930 upp på Kyrkplan i öppen fyrkant med regementets standar till häst framför fronten.

HMK anlände med flyg till F 6 och for därefter åtföljd av bl a general Ljung i en för dagen inhyrd Mercedes m/39 till Ö Fyrkanten där mj Englund tog emot.

Kl 0945 lämnade regementschefen av till HMK, varefter inspektion följde.

Ryttmästare Stig Aarby-Ericsson förevisade Husarmuseet. Regementspastor Waldenvik berättade utförligt om Garnisonskyrkan. Efter en vandring genom Slutvärnet till konferensrummet höll regementschefen en kort genomgång om dagens program.

HMK skulle bl a se utbildningsenheternas resp förevisningar.

Le standarförare Mj Sandahl.

En lång fordonskolonn ringlade iväg på utsatt tid och HMK med sällskap såg först FJS som bl a visade en observationsplats. Kungen bjöds på tallbarrste av lt Fält.

Vid Underrättelseskolan fick Kungen stiga in i en bilburen underrättelsecentral med mycken teknik, bl a grafisk kartpresentation.

Signalbataljonen visade sambandsförband på regional nivå. En radiolänk 45, en telefonstnvagn 5, ett radio-kärssystem 302, MILTEX (ersättning för fjärrskrift) och MILFAX (bildöverföring) förevisades.

Vid jägarbataljonen visade mj Englund ett överfall mot en bro som försvarades av en fientlig postering.

Bron var uppbyggd av stora masonitskivor, målade och kunde inte med blotta ögat skiljas från övrig byggnation.

Regementets standar samt fanor.

Kungen fick överraskande uppdraget att markera sprängning av bron. Laddningen detonerade hitom bron. Sekunderna senare flög bron i luften i ett moln av rök och damm till allas bestörtning. Majestätet såg minst sagt förvånad ut efter denna "oplanerade" broförstörelse. Major Englunds replik "att en sådan kung har vi inte haft sedan 1718" glömmar ingen som var närvarande.

Vid lunchen i manskapsmatsalen höll regementschefen och kungen vardera ett tal. Ca 300 husarer deltog i lunchen som avåts under lättsamt sorl. Bohus Bataljon spelade lågmäld underhållningsmusik och Skövde lot-takår serverade som vanligt, kungen och övriga till stor belåtenhet.

Kaffet efter lunchen intogs av kungen och särskilt in-bjudna i Generalsalen.

HMK bröt upp från massen efter en stunds trevlig sam-varo då dagens förevisningar m m ventilerades.

Regementschefen passade på att överlämna maken till den sporre kungaparet fick på Drottningholm i sam-band med bröllopet 1976.

En husarpatrull till häst mötte upp och eskorterade kungakortegen bort till Götiska valvet.

En minnesvärd dag var till ända.

MANUSSTOPP

Nästa nummer utkommer i nov. Välkomna med bidrag före den 7/10.
Redaktionen

HAR DU INTRESSE FÖR ATT:

- knyta kontakter?
- fotografera?
- ingå i redaktionen?

Tveka inte utan hör av dig!

Jö 3

av Börje Berkelind

”Vikaskogen” blev övningsområde för jägarbataljonen när jägarövning 3 skulle genomföras. Här härjade ju den då Skövdeförlagda bataljonen i kamp med gamla S 2 under sina slutövningar i slutet av 70-talet och början på 80-talet. Denna gång var vi dock själva förutom att vi fick stöd av ROK- samt KHS HK-elever som genomförde delar av sin truppföringsutbildning. Dessutom fanns våra motståndare lokalförsvarskytteplut, BD-plut samt ”Göteborgs-gruppen” i området.

Övningen började under ett förhållandevis vinteraktigt skede av året. Som vanligt upplevdes detta som lite kallare, lite bistrare och lite blåsigare än om man befinner sig på Stabsplan och angränsande delar av fästningen.

På Stabsplan finns nämligen transportkomp ur T 2 vilket understödde bataljonen med ett antal fordon då vi skulle starta övningen med landsvägstp.

Problem uppstod givetvis med vad, hur och var vi skulle köra ombord på långtradarna, men övning ger som bekant färdighet och numera är bataljonen snabbt på och av med sin fordonspark när tillfälle till ”upplastad marsch” ges.

Övningen fortsatte enligt gängse normer efter uttransport — skenbas, bas och förberedelser inför ställda uppgifter.

Stabsskv och 4.jskv fanns söder om VIKEN och 3. jskv norr om.

Första uppgiften var av underrättelsekaraktär. Uppgiften löstes genom fasta spaningar över ytan. Underrättelser sammanställdes och delgavs högre chef på ett godtagbart sätt men problem med tidsaspekten där underrättelse snabbt blir krigshistoriska finns kvar. Vi är dock sakta men säkert på väg mot att återupprätta kunskaperna från spaningsskv tid, i alla fall så har vi fått ”sjukdomsinsikt” om vår underrättelseförmåga.

Övningen fortsatte, efter det att ett fientligt mönster fastställts, med i huvudsak två momentövningar som mallades in i ett taktiskt läge.

Jägarplutonen fick dels order om att utföra eldöverfall samt en anfallsuppgift med begränsat mål.

Under rådande vinterförhållanden med ett antal minusgrader samt ett snödjup som översteg halvmetern ute i skogen fick truppförande chef uppleva vad som krävs i omvården om truppen för att verkligen hålla stridsvärdet högt.

Soldaterna visade, som de gjort under hela utbildningsåret, prov på en god anda och en uppriktig vilja att lösa uppgiften. Alla lärde sig dock att viljan är hjälp av mat, varmdryck och förstärkningsplagg som finns på rätt plats, d v s där soldaten är och inte i basen 10 km därifrån.

Övningarna som genomfördes inom ramen för en störa och en hindrauppgift för bataljonen resulterade i samverkan med egna blå förband att fienden tvingades tillbaka mot sitt brohuvud vid VÄTTERHAVET.

Bataljonen fick då, efter ca en veckas jägarstrid, order om att innästla och återhämta i området TÖREBODA-SKÖVDE.

Beskedet togs om att skvadronsvi lösa denna uppgift och ca 30 km marsch väntade.

En jplut tvingades slå sig fram över en av fienden försvarad bro för att kunna marschunderställas av annan jskv. Sällan övat, men lyckat denna gång.

Stabsskv samt 4. jskv som hade det snöfattigt tvingades till fotmarsch medan 3. jskv kunde utnyttja sina bandvagnar till att tolka bakom.

Ur nästlingen försvårades detta bistra vinterdygn av fientlig påverkan i form av kvarvarande motståndsfickor, mineringar förstörda broar och nödvändigheten av marschomläggningar.

Efter ca ett dygn fanns dock bataljonen i sina återhämtningsområden.

Vila och vård vidtog.

Rapporten om insats med C-stridsmedel innebar dock att gasberedskap anbefalldes vilket innebar begränsningar i återhämtningen.

Morgonen efter hade dock ändå bataljonen samverkan med transportförband ur T 2 och gick till upplastningsplatsen för vidare transport till KARLSBORGS depå och nya uppgifter.

Jö 3 gav nyttiga lärdomar, dels på grund av sin längd, dels på grund av att det var kallt och snörikt.

Förbandet har fått uppleva problem med att vänta på att fienden skall komma marscherande till våra förberedda stridsställningar och därmed behovet att hålla upp sitt eget stridsvärde.

Fiendens uppträdande tvingade staben och förbandsplatsen att omgruppera.

Bandvagn och förare fick bekänna färg och höll måttet, Denna resurs visade sig kunna användas till att underlätta en stor del av de uppgifter plutonen och skvadronen skulle lösa.

Bataljonens yta försvarade chefsbesök och ledningen utövades till allra största delen via tekniskt medel.

Detta innebar ett ständigt arbete med att upprätthålla sambandet vilket vi lyckades med.

Skvadronen hade för första gången en skarp batstab att lyda under. Detta skapade ett ökat tryck på rapportering och eldgivning av egen verksamhet.

Sammantaget blev Jö 3 en bra övning för oss i den övade bataljonen.

Givetvis begicks det misstag och brister kvarstår som behöver rättas till men bataljonen har i huvudsak löst förelagda uppgifter och ser med tillförsikt fram mot den nya BJÖRNBATALJONENS examensprov: PRESTATIONSVÄRDERING OCH SLUTÖVNING MOT I 17.

BYGDEMAJOR eller STABSOFFICER?

av Lars Pettersson

Nu är snart den sista obligatoriska skoltiden slut. Med andra ord, om några veckor är jag klar med militärhögskolans allmänna kurs (MHS AKA).

Tankarna är många, skall man vara kvar hemma på roten eller skall man göra sitt skvadronschefsår och sedan fortsätta på nästa skola och karriären.

I år är vi 145 elever på AKA som är indelade i tre avdelningar. Detta är hittills den största kursen skolan har haft, med allt vad det innebär. Antalet lärare är inte ökat!

Första kursveckan var en team-building vecka då grupperna jobbade ihop sig. Resten av kursen är, kan man säga, indelad i en läsperiod som sträcker sig från september till jul och en tillämpningsperiod resten av tiden i Stockholm (till 6 maj).

LÄSPERIODEN är indelad i två skeden, ett kunskapsked och ett systemskede (främst avseende tekniken). Under kunskapsskedet var det många lärarföreläsningar medan det i systemskedet var grupparbeten och elevledda lektioner.

Följande ämnen läses:

TAKTIK på brigadnivå, omfattar 5 taktikexempel

- metodexempel
- fienden (armé, flyg och marinen)
- infanteribrigad 77 fördröjningsstrid
- infanteribrigad 77 anfall
- pansarbrigads anfall

All taktikutbildning sker i stabsorganisation med bl a stabschef, strichief, undchef, artch, uh/pers chef mm.

TEKNIK omfattar olika system för

- pansarvärnsvapen
- indirekt eld
- radar
- samband
- luftvärn
- stridsvagnar
- underrättelseinhämtning
- finkalibriga vapen
- robotar

Med andra ord allt från pulskodmodulering av radiolänksignaler till bandaggregatets funktion på en strv.

FLYG TAKTIK ett mycket trevligt och värdigt ämne. Fin insikt i flygvapnets olika delar.

MARINTAKTIK Flottan belyses mycket flytande där emot kustartilleriet blir man helt galen på. AR 1 eller 3 har dom aldrig hört talas om, med andra ord här finns ingen struktur eller gällande princip allt är undantag från regeln.

STRATEGI Kunskapen att på kort tid skriva ett anförande om ex NATO's och WP's funktion i framtiden. Ett mycket globalt ämne.

TRUPPSLAGSTAKTIK En liten grön oas att falla tillbaka till.

ENGELSKA Främst inriktad på konversation.

Hela denna period fram till jul genomföres på skolan.

TILLÄMPNINGS PERIODEN

Inom taktiken genomföres under detta skede följande taktikexempel:

- försvarsområdesgrupps strid
- norrlandsbrigad 85 anfall och fördröjningsstrid
- infanteribrigad och pansarbrigads strid i Skåne.

I detta skede har staberna stor frihet att välja hur de skall genomföra arbetet.

Nu är det äntligen dags att få lufta fältbyxorna och åka utanför Stockholm med bl a:

- studiebesök inom marintaktikens ram
- rekdagar (bussåkning)
- fältövning KALIX
- fältövning SKÅNE
- stabstjänstövning i brigadstab
- truppslagsvisa fältövningar

Under två veckor genomföres ett GU/RU paket som direkta förberedelser inför arbetet på roten efter skolan.

När sedan 8 1/2 månad har gått är tiden i Stockholm klar och det återstår bataljonschefskursen på respektive truppslagsskola i 6 veckor. För kavalleriets del innebär det 4 veckor på INFSS med bl a en brigadövning och 2 veckor på UndS med specialinriktning jägarbataljonchef.

På MHS finns utöver allmänna kursen

- högre stabskurs
- ettårig högre kurs
- teknisk högre kurs

samt motsvarande kurser för marinen och flygvapnet.

Från K3 är nu följande elever på MHS:

AKA Kn Lars Pettersson
Kn Anders Löfberg
Kn Pär Brehmer
Kn Ulf Gunnehed

HSK Mj Anders Eriksson
Mj Philip Segell

HK Mj Lars Forsberg
Mj Christer Bjerkhagen
Mj Bo Sunnefelt

Snart på roten igen!

Expedition "Kebnekaise"

Fu Pompilio, Linde, Apelquist, Kellström, Nilsson

Vi är 5 PBS:are som bestämde oss för att tillbringa påsklovet ute på fjället istället för att ligga hemma och slöa. Målet är att bestiga Kebnekaises sydtopp (Sveriges högsta punkt).

Ingen av oss är speciellt fjällvan sedan tidigare, men vi är utrustade med ett gott humör och vi har lyckats skrapa ihop en komplett fjällutrustning.

Äventyret började en söndagskväll på Stockholms central, där expeditionens medlemmar sammanstrålade och därefter gemensamt laddar upp på en närbelägen hamburgerbar. Lite senare påbörjas tågresan.

Tåget är alldeles fullpackat med alpinister, skidåkare och andra fjällgalningar.

Tågresan är lång och seg och tycktes aldrig ta slut. Men på måndag förmiddag anländer vi ändå till Kiruna. Vi hinna med en sista måltid innan postbussen till Nikkaloukta avgår. Efter att ha rest förbi mer eller mindre var enda stuga och kåta mellan Kiruna och Nikkaloukta så kommer vi till slut fram till denna by där vägen tar slut och fjällvärlden tar vid.

Lagom till solnedgången når vi dagsmålet — Kebnekaise fjällstation. Vi slår genast upp tälten och kryper ner.

På tisdag förmiddag påbörjar vi slidmarschen mot "berget". Vi har valt att försöka gå den västra leden, vilken är den svåraste icke alpina leden, men den som ligger närmast.

När vi når fram till Kittelbäcken börjar det stiga rejält uppför. Ett väderomslag är också på väg och en tät dimma börjar flyta in mot oss. Efter en stunds tappert saxande börjar vi istället att gå på skrå uppför. Svetten sprutar.

Då vi börjar bli ordentligt utmattade kommer någon på den smarta ideén att vi skall ta av oss skidorna och börja gå uppför istället. Detta visar sig vara betydligt lättare. Visserligen sjunker man ner ganska kraftigt, men vi tar höjd i ett rasande tempo.

Sikten är obefintlig men vi fortsätter tveklöst framåt. Vid lunchtid når vi den första platån, där vi utspisar.

Klättringen har gått fortare än beräknat och vi bestämmer oss för att försöka nå platån mellan Tolpagorni och Vierrenvarre innan det blir mörkt.

Denna branten var verkligen häftig. Vi tar en omväg ut till vänster för att undvika ett område som ser lavinfarligt ut. Man är nu tvungen att sparka kängorna igenom

I HUVUDET PÅ EN SKVADRONCHEF

av Johan René

DET VAR BÄTTRE FÖRR . . . ?

Att bli fredsskvadronchef är ett av de mest gripbara mål man har, efter att ha gått Karlberg. Efteråt ser de flesta nog tillbaka på skvchtiden som alltför kort, mycket arbetsam och stimulerande. Kanske som ett ögonblick av livsluft i en i övrigt grå byråkratisk vardag.

Efter att ha varit skolelev under två år i Stockholm var det min tur att axla bördan att leda utbildningen vid Vestra Nerike (4.) skvadron. Mina företrädare, grefvar och baroner de flesta, tittade ner på mig, nykomlingen,

liksom på så många andra av mina sentida föregångare.

På många sätt hade de det nog lättare än vi har idag. Det gamla auktoritära samhället och ledarskapet gjorde livet enklare särskilt för de fåkunniga (åtminstone i fred). I dag ställs det stora krav på chefers förmåga för att nå samma respekt, som förr bara graden och ett självsäkert uppträdande gav.

DET VAR BÄTTRE FÖRR, på ryttmästarens tid! Och var det inte bättre, så var det i alla fall roligare . . . åtminstone för ryttmästaren.

den stenhårda skaren för att försöka få något fäste åt fötterna. Kroppen börjar streta emot och vi får göra pauser med korta intervaller. Äntligen planar det ut och vi har nått platån efter en strapatsrik klättring.

Här uppe blåser det ganska kraftigt. Men vi lyckas ändå få upp tälten ganska fort.

När vi vaknar nästa morgon står barometern på -20°. Himlen är helt molnfri och solen vräker ner på vår base camp. Efter en stunds ompackning av våra ryggsäckar börjar vi bestiga Vierrenvarre. Toppen är nådd efter en timme i hurtigt tempo. Nu går det tyvärr utför en bra bit. När vi nått dalen är det bara ett par hundra meter kvar. Vädret är helt fantastiskt och vi stormar upp mot toppen. Vi kommer fram till toppstugan där vi utspisar och laddar inför toppbestigningen.

Strax innan toppen kommer man upp till en platå. Vi stannar en kort stund och njuter utav den magnifika utsikten. Den sista biten är brant och nu blåser det kraftigt. Men efter ytterligare en kraftansträngning så står vi där på toppen. Nu har vi nått vårt mål och glädjen är total.

En flaska medhavd champagne försvinner snabbt ner i

våra strupar. Därefter försvinner vi från denna vindpinade plats tillbaka ner till toppstugan. I toppstugan förevisar vi våran bragd i gästboken.

Nu börjar det mörkna och vi skyndar tillbaka till våran base camp.

På torsdag morgon bryter vi base campen och påbörjar en återmarschen till fjällstationen. Det är betydligt lättare att gå nerför men inte desto mindre farligt. Apelqvist vrickar foten och Nilsson skadar knät på vägen ner. Vi når fjällstationen på bara ett par timmar.

Vid fjällstationen firar vi triumfen genom att intaga en äkta måltid. Maten består naturligtvis av renstek. Lite obligatoriskt vykortsskrivande hinns med innan också denna dag är slut.

Under fredagen skidar vi tillbaks till Nikkaloukta. Idag är det blötföre och vi har tyvärr rationaliserat bort valan, så vi får stånga oss fram på endast trä-tjära hela vägen till Nikkaloukta.

På kvällen sitter vi åter på tåget till Stockholm.

Nu är äventyret slut för denna gången. Vi har skaffat oss en rejäl fjällvana och är många erfarenheter rikare.

... ÄN NU?

Det var mycket som hade förändrats under mina två år i Stockholm. Regimentet hade flyttat in i fästningen i Karlsborg och ganska många av befälen hade fått anställning på annat håll. Dessutom hade ju ryktena gått att allt inte stod rätt till på hemregementet.

Och nog fanns det och finns det kvar en del problem. Samtidigt måste man ju förstå att det måste bli friktioner när ett etablerat förband flyttar in under vingarna på servicefunktioner, som är vana vid och uppbyggda för en annan sorts förband. Många av de problem, som uppkom vid flyttningen, kan också härledas till svårigheter att definiera regementsledningens och stödfunktionernas roll gentemot de fyra bataljonerna/skolorna. Helt enkelt: *Vem skall göra vad?*

Själv fick jag överta frukten av en sådan rollkonflikt. En skvadron, som skulle utbilda 4 jägarplutoner om ca 45 man inkl reserv, fick efter reserv på reserv inte 190 man utan 275 man. Mer än signbat och FJS tillsammans!

Utbildningsåret 86/87 var i utgångsläget ganska hopplöst: För mycket soldater och för lite pengar och befäl. En reservkapten som plutonchef på en pluton om ca 70 man?! 2 ordinarie befäl/plut och övriga antingen yoffserganter eller frivilligfänrikar.

Ändå blev året ingen katastrof. Det gav en massa erfarenheter inför det nu avslutade utbildningsåret 87/88.

EN BLIND LEDER

NBO-systemet skall ju skapa befäl, som är bättre skickade än tidigare att kunna ta hand om de modernt utbildade rekryterna. Men inte har jag blivit särskilt imponerad av resultatet av utbildningen, särskilt inte när det gäller truppföring.

PBS-aren truppför ofta, men för tidigt i sin utbildning, så att han har svårt att fungera tillfredsställande i sin befattning samt tillgodogöra sig utbildningen. Därefter består utbildningen i ledarskap av teori. Praktisk truppföring sker en eller två gånger om året, och då ofta som korta momentövningar. Under JÖ 3 (i början på mars) är oftast ROK-elever truppförande chefer. De handleds av NBO-fänrikar. Det är inte märkligt om klara fall av "truppmisshandel" uppstår. *En blind leder en blind!*

Efter att vid flera tillfällen ha sett den dåliga truppföringsförmågan hos fänrikar, serganter och PBS-elever blev det min övertygelse att trenden måste brytas. Fänrikar och serganter (och vissa löjtnanter) måste få truppföringstillfällen. *Det får kosta hur mycket som helst!* De får truppföra på skjutveckor och fältvaneveckor. Det viktiga är att truppföra under lång tid och verkligen känna trycket av att ha ansvaret för människor. Dessutom får de lära sig förbandets rutiner och materiel.

Om vi låter nuvarande trend verka ut, underminerar vi vår egen verksamhet. Befälen, som borde vara kungar, blir en samling teoretiker, som kommer att förvånas över hur illa verkligheten stämmer överens med teorin. Och hur mycket mer man måste tänka på än ett kortfattat och kärnfullt beslut i stort.

Är det inte märkligt att alla skolor mera tycks skola eleven för nästa skola än för den befattning denne skall få efter skolan? För att inte tala om de exempel som finns att man har samma kunskapsomfång på den lägre skolan för att eleverna skall klara sig bättre på den högre!

IN I DIMMAN!

Som skvch drabbas man av försvarets budgetsysteem i sin yttersta konsekvens. Efter att i ett år lojalt försökt följa alla anvisningar blev jag bitter och inåtvänd av att finna att resultatet trots alla ansträngningar blev mest kattskit. Skvadronen drabbades av ett överskridande på 200.000 kr, orsaken är fortfarande okänd. Men eftersom det var ammunitionen som blev dyrare än vad vi själva räknade med i vår egen manuella uppföljning, kan man misstänka en anledning.

P 4 Materielenhet tar mer betalt för vissa typer av am, än vad Chefen för Arméns anvisningar säger. Och utan att vi får reda på detta, vi som skall ha summorna som beslutsunderlag! "Varför?", frågar sig förmodligen

vän av ordning. Så gjorde även jag — tidigare. Efter att ha mött FPE-systemets olika anomalier och brister blir jag inte längre upprörd, bara trött. Det sänker sig en dimma över ögonen så fort FPE-systemet nämns. En dimma, som förmodligen är motsatsen till den plötsliga insiktens förklarande ljus.

Fjölårets överskridande matchades mer än väl av att regementet lämnade tillbaka ca 3,5 miljoner kronor. Jag slutade skämmas när jag fick reda på detta.

Uppföljningen är nämligen ett problem på alla nivåer. Systemet är klumpigt, och de flesta saker görs tydligtvis på för hög nivå.

Själv betros jag naturligtvis inte med att mata systemet med uppgifter. Jag fyller i blanketter, som andra sedan skriver in på data. Men jag får ju inte ha en telefon, som jag kan ringa rikssamtal på — heller! Mitt beslutsunderlag produceras i stället av andra. Naturligtvis blir det förseningar, eftersom det i varje fall är 4 nivåer som skall mata centraldatorn i Karlstad. Lönekostnader är alltid en månad sena, omkostnader skall vara ca 10 dagar sena men har varit både en och två månader, fordonskostnader är ofta ca en månad sena.

SOM BESLUTSUNDERLAG ÄR SYSTEMET VÄRDELÖST!

Det duger bara till att ge högre chefer underlag att efter budgetårets slut höja ett varnande pekfinger och säga: "Ajabaja, du fattade fel beslut i januari!" Det är ju så dags i juli!

SJUKVÅRDARNA ANFALLER!

"*Fältnära organisation*" gav sig bataljonschefen katten på att införa, trots högljudda protester och illavarslande profetior om dåligt utbildningsresultat och svårigheter att utnyttja specialinstruktörerna effektivt.

Man kan inte påstå, att utbildningsresultatet är sämre i år. Genomsnittligt är det en betydligt bättre årsklass än

tidigare. Om detta sedan är följden av fältnära organisation eller av annat låter sig naturligtvis inte bedömas. Och man kan säkert hitta brister hos enskilda befattningar, som kan ha orsakats av att specialinstruktörerna inte haft full kontroll över utbildningen av just sina disciplinar.

Men so what? En sak är säker. Framför allt stabsfunktionen är i år samövad på ett helt annat sätt än tidigare. Och alla i stabs- och trossplutonen har fått stridsutbildning. Till och med förbandsplatsgruppen har skjutit stridsskjutning anfall i tropp. Har det hänt tidigare, så är det många år sedan!

SYNONYMT OCH PSEUDONYMT?

Det är många tankar, som korsas i hjärnan, när man skriver en sådan här artikel. En del lämpar sig absolut inte för tryck, annat får inte plats inom den tilldelade ramen i tidningen. Det får därför räcka med de tre framförda områdena ledarskap, budget och fältnära organisation.

Det blev kväll, innan jag blev klar. Från sin vägg tittar fortfarande forna tiders ryttmästare ner på den flitige skribenten, som sitter bekvämt tillbakalutad i en ergonomiskt riktig stol med fjädring i sitsen. Och skriften utbreder sig inte med hjälp av en raspande gåspenna, utan genom tryckknappar fås texten fram på en data-skärm typ AMPEX, 219.

De äldre gentlemännen skulle ha blivit mycket förvånade över mycket i dagens militära värld. Ändå är ju mycket detsamma. Med outgrundlig tjänstemin 1 betraktar vi tyst varandra. Hade vi kunnat prata vid, hade vi måhända snart funnit att misstag och problem alltid återupprepas . . .

. . . och att man även på denna tid uppfann samma hjul, som vi nu, fast under andra namn.

Fältnära organisation fanns säkert redan då, men kanske under pseudonym.

IDROTTSIDAN

av Christer Spetz

Det fjärde utbildningsåret vid K3 i KARLSBORG är snart tillända. Under dessa år har flera duktiga befäl sökt sig till andra förband av bl a familjesociala skäl. Andra har flyttat p g a studier eller sökt sig till en mil karriär på andra orter.

Vissa tjänstgör också som lärare vid skolor och kurser utanför K3.

Detta har naturligtvis medfört att arbetsbördan ökat för övriga.

Genom uppoffrande arbete där alla hjälpts åt har de flesta svårigheter dock övervunnits.

Denna situation har naturligtvis i hög grad även återverkat på befälets möjligheter till utövande av fysisk träning och deltagande vid de tävlingar som arrangerats vid och utanför K3.

En satsning har skett under de två sista åren på en bättre rekrytering. Många nya unga befäl har tagit plats här på K3 så på sikt ser det ljus ut. Det är mot denna bakgrund jag tycker vi "har råd" att ånyo satsa lite mer tid att sköta om våra kroppar, må lite bättre och kunna träffa varandra under trivsamma former.

Det är också så att vi har en skyldighet gentemot det yngre befälet att föra vårt idrottskunnande vidare, så att vi framledes i ökad omfattning kan ge K3 den PR som är så viktig för en god rekrytering bland såväl befäl som vpl.

Till sist men inte minst viktigt, VÅR KRIGSUPPGIFT kan komma att kräva en betydligt BÄTTRE KONDITION än den många utav oss nu har.

En del nya grepp har gjorts, en del är på gång, en del pågår för att råda bot.

Det skall alltså bli till det bättre, om vi alla bara hjälps åt att förverkliga idéerna och ta tillvara på de möjligheter som erbjuds.

VAD HAR GJORTS UNDER 1987/88 FÖR ATT STIMULERA TILL ETT STÖRRE IDROTTS/SKYTTEUTÖVANDE

* **Orienteringsbanor** för enskild eller gemensam träning har erbjudits varje vecka fr o m april — aug månad. Deltagare: Genomsnitt 6 deltagare/vecka.

* **Luftskytteträning** för befäl och vpl där kn Gösta Wikdahl m fl instruerat och bistått med goda råd för intresserade varje vecka fr o m oktober — februari. Deltagare: Genomsnitt 6—8 deltagare/vecka.

* **Luftvapentävlan K3 — T2** Startades av T2 under 1987, med en kavallerisabel som vpr. Tävlingen är en lagtävlan på såväl luftpistol som luftgevär.

Regementsmästare 1987/1988.

1987 segrade K3. I år stod K3 som arrangör för denna tävling. Ställningen var in i det sista oviss, men till slut konstaterades det att T2 hade segrat. Efter genomförd tävling samlades så deltagarna till prisutdelning och samkväm på mässen.

Vi tackar Gösta Wikdahl för goda insatser att rekrytera nya skyttar.

"**VB—CUPEN**" Är en annan skyttetävling som startats under 1987.

Första tävlingsperioden är slut 9 dec 1988. Deltagare i tävlingen är alla befäl som fram till denna datum "**GÅR VB 1 RESP VB +**".

Syftet är att stimulera skytteintresset och främst på tjpapnet pist m/40.

Tävlingen genomförs i stort som RegM skolskjutning.

Finalskjutning genomförs mellan de 10 bästa skyttarna i sb med "**Julsaluten 1988**" (en annan populär skytte-tävling).

Segraren erhåller inteckning i ett vpr. Hederspriser delas ut till de 10 bästa.

* **Badminton/Motionsgympa** Varje vecka sedan oktober har denna fysform genomförts i K3 G-sal.

Här har Helena Larsson, Eva Ivhammar hjälpt oss med att på ett mycket proffsigt sätt stimulera deltagarna att "**Ge allt**" under de 45 min motionspassen varat.

Deltagare 4—30/vecka, inte så dåligt, men betänk så att 60% av deltagarna ej är anställda vid K3, utan vid MFV.

* **JBATCHEFENS PRIS** Under sommaren 1987 drogs riktlinjerna till denna tävling av initiativtagaren C Jägarbat övlt Anders Lindberg.

Tävlingen är en serietävling mellan befälen på resp skv och innehåller sammanlagt 10 mom.

Såväl teoretiska kunskaper, fysiska färdigheter och i tjänsten ingående personliga färdigheter m m provas.

Tävlingen går utbildningsårsvis, är en lagtävlan.

3. skv befäl är i skrivandets stund i ledande position, men ännu återstår några tävlingsmom, så allt kan hända ännu.

Tävlingens syfte är bl a att stimulera till deltagande vid regementsmästerskap och CA prov vilket det i mycket hög grad har gjort.

Fina priser väntar segrande befälslag, så man kan förstå att intresset är stort att delta och kämpa för en seger.

RESULTAT TÄVLINGAR

Regementsmästare 87/88

Fältskjutning kpist		Lt S Jonsson
Dagorientering	Klass H 21	Lt Thörnqvist
	H 35	Lt A Nilsson
	H 40	Mj A Teljer
	H 45	Mj C Bjerkhagen
	H 50	Lt P Lidman
	H 55	Lt J Dahlander
Fältskjutning Ak		Lt S Lindgren
Nattorientering	Klass H 21	Kn T Hagman
	H 35	Lt A Nilsson
	H 40	Mj A Teljer
	H 45	Lt I Krancher
	H 50	Lt P Lidman
	H 55	Lt J Dahlander
	Gu	Vpl 235 Albinsson

Fälttävlan	Klass H 21	Serg A Sensson
	H 35	Lt A Nilsson
	H 40	Mj A Teljer
	H 45	Lt I Krancher
	H 50	Kn I Johansson
	H 55	Mj J Axelsson
	Gu	Vpl 2653 Eriksson
Skolskjutning kpist		Lt I Krancher
Fältskjutning Pistol		Kn G Wikdahl
Skolskjutning Pistol		Kn I Johansson
Terränglöpn 10000 m	Klass Sen	Kn Forsman
	Yo	Lt Lago-Lengqvist
	Äo	Övlt R Käck
	Vet	Lt H Nordin
	Gu	Vpl Henriksson
Terränglöpn 5000 m	Klass Sen	Serg O Ottosson
	Yo	Lt A Nilsson
	Äo	Lt C Johnsson
	Vet	Lt S Gustavsson
Skolskjutning	Ak Klass Befäl	Lt I Krancher
	Gu	Vpl Hansson
Fältskjutning	Ak Klass Befäl	Lt C Olsson
	Gu	Vpl Hansson
Simning 100 m fritt	Klass Befäl	Kn Wikdahl
	Gu	Vpl Sandstedt
Bäste	fältidrottsman	Mj Tejle 1986/87

Terränglöpning lag. Fskkomp.

Fotboll. Livskv.

Fästningen runt. Fskkomp.

Simning lag. Fskkomp.

KRIGSDAGBOK JÖ 4

av staben RV

Revelj 0500 på Remmene skjutfält efter utbildningsvecka. Avfärd mot grupperingsområde vid åtta-tiden. Efter problem med en punktering på ett av de icke terränggående släpen.

Huvudstyrkan transporterades med tillfälligt underställda bussar. Marschen gick bra.

Under hela marschen var nederbörden förhållandevis tät, och vår grupperingsplats såg därför ut som ett träsk när vi kom fram. Lastbilen fick vinchas in i grupperingsområdet, och en av terrängbilarna lyckades trots fyrhjulsdrift och diffbroms inte ta sig fram utan fick flyttas till annan plats och maskeras där. Maskering och sambandsupprättande tog därefter vid och vid sjuttontiden började basen likna en bas. Även dräneringsdiken var grävda då.

Mellan 1800 och 2100 besökte RU 1 7. och 8. plut. Samband med dessa var då upprättat med UK respektive tråd.

2029 mottogs order från batstaben; Utför bereddupp-gift 1 (fast spaning). Plutonerna hade då redan förberett detta.

2205 grupperade bataljonsstaben i bas UPK 9 Ö 3000 S 1400. Denna UPK finns dock tyvärr inte . . .

2325 mottog skvadronen order om att undrapport skall insändas 180900 till bataljonsstaben, avseende läget 180700.

2345 mottog vi besked om den korrekta UPK'n för bataljonsstaben; Skall vara UPK 6.

Vid dagens slut hade vi fortfarande vissa problem med samband, ett elverk som behagade stanna ibland, samt en något fuktig terräng under oss.

Läget började torka upp. Inget mer regn hade fallit när dagen grydde. Vädret var lätt mulet, omkring 10—12 grader.

0730 skickades en undorientering ut till båda plutonerna.

180802 mottog vi order från bataljonsstaben om att möta bataljonsstaben om att möta bataljonsläkaren vid UPK 6 S 600 ö 1250 180845. Skvadronschefen utgick och återkom 0915.

180836 insändes stridsvärdesrapport till batstaben.

180935 passerade fiendens tät vår observationsplatspost nr 7. Täten bestod av tre terrängbilar.

Möjligen kan detta ha varit övningsledningen. I vilket fall som helst fortsatte fler fordon att passera vår post.

181030 passerar fiendens tät post nr 12.

Sambandet med batstaben fungerar otillfredsställande. TVT fungerar alls inte: På batstabens telefonnummer svarar endast en äldre bonde som har börjat tröttna på alla militärer som ringer.

181130 förkompaniet passerar post 7 och 8. Meddelande om detta går iväg som C-meddelande till batstaben.

181235 mottager en svårtolkad order från batstaben. Vi förutsätter att en minskning av bereddtiden med en timme åsyftas.

181435 mottager mötesplatser från bataljonsstaben.

181550 oplats 10 röjd genom ett visst mått av tur från fiendens sida, samt ett visst mått av oförsiktighet från vår sida. Som väl var så var fienden för fega för att ta tillfället i akt och anfalla.

I detta läge valde gruppen att omgruppera och ansluta till oplats 9, när de naturligtvis borde fortsatt att lösa uppgiften. Detta resulterade i att vi inte längre hade full kontroll över vilka som fanns i vårt område.

181630 order om rörlig spaning går ut till plutonerna.

181710 mottager order om att störa från 140000.

181430 VV är fortfarande ej inkopplad på TVT.

Fem svenska (?) soldater omhändertagna — ur 1. plut 2. cskkomp Bohusbat. Dessa hade sett utskjutningsramper i trakten av X81 Y77. Möjlig artrak.

182220 BR spaning mot bron vid kanten. Bron bevakad av trolig grupp. Tyvärr upptäcktes företaget och skottlossning började kring 2400.

Denna dags fasta och rörliga spaning har gett en ganska klar bild av vilka förband vi har fått in i området; En bataljon förstärkt med bandpv. Nu vidtar störverksamhet.

190440 störverksamhet norrut utförd. 7. plut har under natten stört en grupperad fiende vid X8950, me-

dan 8-plut har stört en pvbvplut och ett trosskompani. Därefter återsamlas plutonerna för vila och förberedelser för hindra-kriget. Order om återsamling gick ut 190600.

Order om återsamling för hindra-krig kom från bataljonsstaben 140955.

191300 ordonnans utgår för att leverera ackar till AR.

Mottager order från bataljonsstaben om att möta ordonnans på mötesplats M1 191400. Denna skall medtaga skvadronsorder!?! Lösen frågas, men det är faktiskt batstaben som önskar detta.

Nåväl, ordonnansen skickas iväg medförande skvadronsorder och erövrat sambands-underlag. Tyvärr dyker ingen från bataljonsstaben upp under de tre timmar vår ordonnans i hållande regn satt och väntade.

Nya kontroverser med VV. Denne klarar ej av att hämta en sold på förbandsplatsen.

191422 erhöll vi order om att förbereda ledning av jbat. Vi vidtog naturligtvis nödvändiga åtgärder omedelbart.

När VV nu meddelar att ovan nämnda ordonnans ej infunnit sig, så sänder vi en ny ordonnans, sg Höckert — kp Wallenten.

Förberedelserna för hindra-kriget fortsätter. Order utgår att utföra vägavbrott på förberedda ställen 200600 om ej annat sägs.

Samtidigt görs ett omfattande sammanställningsarbete på underrättelsesidan, och med god hjälp av QV har vi mot slutet av dagen en god bild av fiendens styrka och gruppering.

Slutlig order om att hindra fi framryckning erhålls 192205. FRAMÅT!

Idag lurade vi tofsarna! Stridsplanen var enkel och briljant. Förbindelseavbrott utförs — på lämpliga ställen så att fiendens fordonskolonn går rätt in i en säck. Därefter görs ett sista förbindelseavbrott så att säcken sluts till. Taktiken därefter är synnerligen enkel och behöver nog knappast förklaras ytterligare . . .

Tyvärr fick vi inte göra säcken helt tät, även om vi kunnat. Första vägtrumman gick redan 0520, och

därefter sprängdes de i tur och ordning, så när fiendens tät observerades av vår post 200955 hade alla fått vänta en stund och blev därför ytterst motiverade av detta budskap. En lagom stor fordonskolonn passerade det förberedda förbindelseavbrottet, och därefter sprängdes det. I ett skarpt läge skulle detta ha revederat i kaos, men eftersom en del av fordonen var ”blågula” då passerade de i alla fall.

Nåväl, 7. och 8. plut samt 9. tropp genomförde därefter ett flertal eldöverfall och granatkastarstötter. Slutsumman blev att minst 3 skplut och 25 fordon bekämpats med mycket små egna förluster (se stridsrapporten).

Efter eldöverfallen blev tyvärr både 7:e och 8:e plut förföljda av fienden som visserligen bekämpades med gott resultat vid upprepade tillfällen, men som gång på gång återuppstod genom blåguls försorg. Skottlossning kunde fortfarande höras så sent som vid 22-tiden på kvällen.

Då RV stab vid 16-tiden vidtagit åtgärder mot upptäckt som att tysta elverket, dra in tråd och öka stridsberedskapen satt alla och hoppades ”måtte vi inte bli upptäckta” och vi klarade oss. När väl mörkret föll kände vi oss ganska säkra då vi visste att inte ens blågul hittade in i mörkret. Allt till trots var det en bra erfarenhet för oss alla.

Efter tidig revelj påbörjades brytande och RV 1 åkte för att hämta en underställd lbil i innehavd gruppering. Med det sista avses fastkörd dito, så efter sju sorger och åtta bedrävelser kom den loss med civil hjälp.

Tack och lov var vi ute i god tid, så någon försening blev det inte till följd av detta.

Efter nedtp av fordon till U-valla återsamlades skv och en del av ett sömnigt, hungrigt gäng som åkte mot K-borg vid 12-tiden på torsdagen.

Dock alla väldigt nöjda efter att ha gjort ett bra jobb.

Vid pennan under fotogenlampan.
Tolken vid skvadronsstaben RV.

PERSONALSIDAN

BEFÄLSPLACERINGAR VID JÄGARBATALJON 1988/89

C Jbat Övlt Johansson
 Stf Övlt Käck
 Batexp Lt Gustafsson
 Ass Inger Ivhammar

CBA Mj Tannerheim (t o m 88-09-30)
 Mj Wigholm (fr o m 88-10-01)
 Kn Thorp
 Kn Ramhöj
 Lt Carlsson
 Isköt Lennartsson

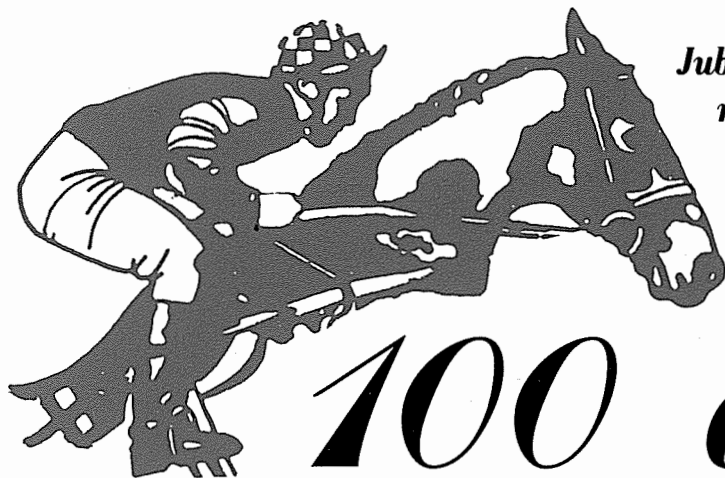
	LIVSKV	2. SKV	3. SKV	4. SKV
Skvch	Kn Berkelind	Mj Ingemarsson	Mj Larsson	Mj Lundevall
Stf		Kn Löfberg	Kn Gunnehed	Kn Pettersson
Tff				Lt Kran
Adj	Lt Ekfeldt	Lt Nilsson	Lt Lindgren	Lt Johnsson
Plutch	KBS	Kn Gustavsson R	Lt Gustavsson	Lt Abrahamsson
Stf	Kn Cavalli-B	Lt Svanberg	Lt Ramsin	Lt Pettersson
Instr	Kn Källström	Lt Dahl	Fk Eklund	Fk Sörqvist
Instr	Lt Kari	Lt Petterzon	Sg Beurling	Sg Nyberg
	Fk Weber	Lt Åberg	Sg Åhlberg	Sg Jirestig
		Sg Lovborn		
Plutch	BD	Kn Grepp	Kn Emmelin	Lt Törnqvist
Stf	Kn Andersson	Lt Lewenstedt	Lt Persson K	Fk Månsson
Instr	Lt Wiberg	Fk Magnusson	Sg Hellborg	Fk Andersson
Instr	t o m 05-31	Sg Sjöqvist	Sg Hederstedt	Sg Svensson
		Sg Karlsson	Sg Wilander	Sg Forssberg
				Sg Wiberg
Plutch	ToIKS	Fk Östling	Lt Olsson	Lt Forsgren
Stf	RO/Kn Roth	Fk Ottersten	Fk Abrahamsson	Fk Nordin
Instr	RO/Lt Wigart	Sg Fellden	Fk Jansson	Sg Ottosson
Instr		Sg Sandberg	Sg Skiöld	Sg Eriksson
			Sg Trädgårdh	

NYANSTÄLLDA FÄNRIKAR FRÅN 1988-06-01

Fk 620604-2753 Ottosson Ola
 Fk 650508-1312 Skiöld Johan
 Fk 650902-5638 Hellborg Johan
 Fk 660323-9333 Magnusson Magnus
 Fk 660515-5719 Beurling Mikael
 Fk 660904-4836 Felldén Kenneth
 Fk 661102-2598 Svensson Anders
 Fk 650602-2570 Widfeldt Mikael (Signbat)
 Fk 660913-7556 Sahlén Torbjörn (Signbat)

FÖRORDNANDE

Kn Mikael Nordmark, K 4 vid FJS 88-05-01—91-05-01
 Kn Jerker Svensson, KA 1 vid FJS 88-05-24—89-06-01
 Kn Jan Collander, I 2 vid FJS 88-05-01—90-05-01
 Lt Anders Stävemyr, I 22 vid FJS 88-05-01—90-05-01
 Fk Lars Pettersson, I 12 vid FJS 88-07-01—89-05-15
 Kn Per Persson (ATK), P 4 vid UndS
 88-01-01—90-10-01

*Jubileumsdagen inviges kl 12.00
med H M Konungens ankomst*

Grindarna öppnas kl 10.00

100 år

KAPPLÖPNINGAR

Strömsholm

SÖNDAG 12 JUNI

NOKIA SVENSKT GRAND NATIONAL

H M Konungen hedrar jubiléet med sin närvaro. Stor kavallerikavalkad med dramatiska inslag. Steeplechase mellan helikopter och häst. Tre musikkårer underhåller. Servering och utmärkta picnic-möjligheter. Internationellt deltagande i löpningarna från England, USA, Holland, Västtyskland, Frankrike, Norge och Danmark. Åtta Kavalleriregementenas Pris med ryttare i tidsenliga uniformer. Nokia Svenskt Grand National med 200.000 kr. Svenskt Champion Hurdle 60.0000 kr. Moët & Chandon Fegentri International i världscupen 1988. Svenskt Arab Grand Prix. Täby Galopp Hurdle m fl löpningar. Totalt 4 hinderlöpningar och 4 slätlöpningar med 373.000 kr i prissummor. Utökad totokapacitet med dubbla antalet spelkassor. *Amatörryttarklubben*

Den största galoppdagen i Strömsholms historia!